

. Blandinger.

Birkning af Underdraining og forskellige Gjødningsarter.

Ved en Commission, som det engelske Parlament havde nedsat for at undersøge hvorvidt der fra Lovgivningens Side kunde sikkes Forpagteren Erstatning for de Forbedringer, han havde foretaget ved Gaarden under Forpagtningstiden, tilkaldtes en Mængde forskellige Bidner for at afgive Bidnesbyrd. Efter disse synes man i England at antage, at Nedlægning af brændte Veerør ialmindelighed gør sig betalt i 10—12 Aar; blev altsaa en Forpagter ved Gaarden 12 Aar efterat dens Jorder vare underdrainede, antog man at der ikke tilkom ham nogen Erstatning selv om hele Arbeidet var steet for hans Regning. Havde Eieren givet Rørene og Forpagteren Arbeidet ved Nedlægningen, antoges den sidste at blive betalt i 4 Aar, ved det større Udbytte, som Marken gav.

Birkningen af Guano antages at vedvare i 2 Aar, af Beenmeel i 3 Aar; ved Paaføring af brændt Veer vil Marken forbedres for 10—12 Aar.

Naar en Mark kalkes, saa viser den fulde Birkning sig først om 3 Aar; i de derpaa følgende 4 Aar antages Arbeidet at blive betalt, men Birkningen udstrækker sig gennem 15—20 Aar.

Bandseligere er det at vurdere den Birkning, som det kraftige Foder udover paa Gjødningen og igjennem

denne paa Marken; de tilfaldte Sagkyndige havde meget forskjellige Anskuelse herom; kun et Factum anførtes, nemlig at Lord Yarborough giver de afgaaende Forpagtere paa hans Godser paa Den Whigt en Erstatning af $\frac{1}{3}$ af Værdien af de Oliefager, de have opfodret i det sidste Aar og $\frac{1}{6}$ af dem, der ere anvendte i det næstsidste Aar.

(Farmers Magazine.)

Melkens Fedme ved Begyndelsen og Slutningen af Malkningen.

Det er en bekjendt Sag, at Melken tiltager i Fedme efterhaanden som Malkningen nærmer sig sin Ende, og at de sidste Draaber, der bringes ud af Patterne, ere næsten reen Fløde; det er derfor at Reenmalkning er saa særdeles væsentlig, idet Tabet er langt større end man efter Qvantiteten skulde dømme, ikke at tale om at Koen ogsaa lider ved at Mælk bliver tilbage i Iveret. Videnskabelige Undersøgelser over denne Gjenstand, der ere foretagne af franske Chemikere, kaste et godt Lys derover og forklare Grundene til Melkens forskjellige Fedme ved Begyndelsen og Enden af Malkningen.

Peligot foretog chemiske Undersøgelser af Eselindemelken, idet denne taget 9 Timer efter en tidligere Malkning deeltes i 3 Dele efterhaanden som den kom fra Dyret; disse analyseredes hver for sig og gave følgende Resultater:

	1ste Portion.	2den Portion.	3die Portion.
Smør	0,96 $\frac{0}{100}$	1,02 $\frac{0}{100}$	1,52 $\frac{0}{100}$
Melkesukker	6,50 -	6,48 -	6,45 -
Ostestof	1,76 -	1,95 -	2,95 -
<hr/>			
faste Dele	9,22 -	9,45 -	10,92 -
Vand	90,78 -	90,55 -	89,08 -
<hr/>			
	100,00 $\frac{0}{100}$	100,00 $\frac{0}{100}$	100,00 $\frac{0}{100}$

Reiset har foretaget Undersøgelser af Komelken i lignende Retning; Køerne holdtes paa Græs om Dagen og vare paa Stald om Natten, dog uden at fodres; Koen gav 12 Potter Mælk om Dagen. 12 Timer efter sidste Mælkning fandt han at den først opsamlede Mælk indeholdt i 100 Dele:

9,90 faste Bestanddele

med 1,8 Fidtstoffer.

I 100 Dele af den sidst samlede Mælk fandtes:

15,85 faste Bestanddele

med 6,6 Fidtstoffer.

Malkedes Koen imidlertid allerede efter 4 Timers Forløb, fandtes i den først opsamlede Mælk i 100 Dele:

17,19 faste Bestanddele

med 9,70 Fidtstoffer,

og i den sidst udmalkede Deel:

16,93 faste Bestanddele

med 8,60 Fidtstoffer.

Malkedes Koen igjen 2½ Time efter sidste Mælkning, indeholdtes i den først opsamlede Mælk i 100 Dele:

14,60 faste Bestanddele

med 7,20 Fidtstoffer,

og i den sidst opsamlede Mælk:

13,33 faste Bestanddele
med 7,10 Fidtstoffer.

Det viser sig altsaa at jo længere Melken bliver i Iveret, jo større er Forskjellen mellem Fedmen af den først og sidst afgivne Mælk, og er Tiden imellem Mælkningen under 4 Timer finder ingen Forandring Sted, medens Mængden af de andre Stoffer omtrent er den samme, hvad enten Mælkningen følger hurtigt ovenpaa hverandre eller der hengaaer længere Tid derimellem.

Aarsagen til Forskjellen synes derfor let at kunne forklares, idet man tør antage at der under Mælkens Opsamling i Iverets Melkesår skeer en begyndende Adskillelse mellem de vægtfulde og lettere Dele, saaledes at disse sidste stige i Beiret og derfor sidst bringes ud af Iveret ved Mælkningen.

(Annales de Chemie et de Physique, Tome 25)

Udviklingstiden for Fosteret.

For at bringe Fosteret til Udvikling medgaaer som bekjendt fra Bedækningstiden til Fødselen:

hos Hoppen	48	Uger
Koen	40	—
Faaret	22	—
Soen	16	—

Med Hensyn til Koen har Lord Spencer gjort følgende Jagttagelser:

Af 764 Køer bragte ingen en levende Kalv til Verden i kortere Tid end 220 Dage. En Kalv, som fødes i